

RUNMAGEDDON

BĘDZIE PIEKŁO!

Wywiad

Warszawa, dnia 27 listopada 2014

Magda Czechoska: Kobieta jest bardziej waleczna

O tym, czy aktywność fizyczną można pogodzić z prowadzeniem domu i opieką nad dziećmi oraz o przełamywaniu stereotypów i starcie w ekstremalnym biegu Runmageddon Hardcore opowiada Magdalena Czechoska, blogerka, kobieta przedsiębiorcza oraz mama trójki dzieci.

Magda, gdzie usłyszałaś po raz pierwszy o Runmageddonie?

Po raz pierwszy o Runmageddonie przeczytałam w prasie sportowej – był to przegląd biegów ekstremalnych, jakie odbywają się w Polsce. Od tego czasu wielokrotnie spotykałam się z migawkami z biegu – na YouTube oraz różnych portalach tematycznych.

Uprawiasz jakieś inne sporty poza bieganiem?

Moja przygoda z bieganiem zaczęła się wiele lat temu – trwała wówczas krótko i namiętnie – szybkie sukcesy, dobre czasy i gwałtowne zwiększanie kilometrażu – to wszystko przyczyniło się do kilku poważnych kontuzji, które osłabiły moje motywacje sportowe. Biegam na nowo po 7 latach – od początku stawiałam na stabilizację i wzmacnianie siły ogólnej – plank (deska) wzmocniło moje mięśnie środka, barki, ręce, brzuch a przede wszystkim odciążało kręgosłup. Ponieważ bardzo szybko z pozycji deski przeszłam na poziom męskich pompek w różnych konfiguracjach – postanowiłam w bieganym wpłatać elementy street workout. Od kilku tygodni ćwiczę systematycznie na stacji dedykowanej dla tej dyscypliny – podciąganie na drążkach (jeszcze przy pomocy gumy), wznosy nóg w zwisie, ćwiczenia na poręczach. Odkąd w tradycyjne treningi biegowe zaczęłam wpłatać ćwiczenia z siły ogólnej i street workout – ciężko mi już biegać jednostajnie.

Czy przygotowujesz się specjalnie do udziału w Runmageddonie Hardcore? W jaki sposób?

Myślę, że nic nie dzieje się przypadkowo – choć nie zakładałam startu w biegu ekstremalnym jeszcze w tym roku (a już zdecydowanie nie w listopadzie) to jak myślami cofam się wstecz i dokonuję analizy moich treningów - wszystko składa się w spójną całość. Jeszcze nim padła propozycja udziału w Runmageddon – przez dobrych kilka tygodni systematycznie trenowałam siłę rąk, a w bieganym wpłatałam elementy street workout.

Postanowiłam, że podtrzymam ten model i bieganie będę uzupełniać ćwiczeniami – co w praktyce wyglądało mniej więcej tak: 2 km biegu ciągłego w tempie konwersacyjnym i 30

pompek, 1 km biegu i 30 przysiadów, 1 km biegu i 20 wskoków na ławkę, 1 km biegu i wykroki, itd. I tak 8-10 km. Ostatnie długie wybieganie – 18 km – wykonałam na tydzień przed zaplanowanym startem. Staralam się urozmaicać ścieżki biegowe aby w każdym treningu znajdowały się solidne podbiegi, schody, górki a przede wszystkim musiałam nauczyć się biegać po trawie, ziemi, kamieniach – czyli w warunkach naturalnych, do których moje nogi nie były przystosowane (dotychczas biegałam głównie po asfalcie).

Bardzo ważnym elementem przygotowań do Runmageddon była dla mnie dieta - wzbogacenie jej o świeże soki owocowo-warzywne, suplementacja witamin, posiłki składające się z produktów wysoko białkowych, zaczęłam także wspomagać się koktajlem z białka serwatkowego.

Czego obawiasz się najbardziej przed startem w tym ekstremalnym biegu?

Najbardziej obawiam się tej niewiedzy – ponieważ to mój pierwszy bieg ekstremalny w życiu to ciężko mi stwierdzić, co czeka na mnie za kolejnym „zakrętem”. Nie znam swoich możliwości fizycznych i nie mogę być przekonana o tym, jak dużo znieśnie moja psychika. Wiem, że można było poświęcić więcej czasu na przygotowania – jednak runmageddon jest jednostką specyficzną – nie wystarczy być tutaj dobrym biegaczem, czy świetnym sportowcem – wydaje mi się, że meritum tkwi w naszej głowie. To ona ma nieść nas dalej, kiedy siła i wytrzymałość zostaną wystawione na próbę.

Czemu zdecydowałaś się wziąć udział w takim ekstremalnym wyzwaniu?

Dlatego, bo kocham wyzwania. Kocham nieznaną przestrzeń do oswajania, pasjonuje mnie przygoda, kręci adrenalina, fascynuje filozofia jaka tworzy się w głowie poddanej niecodziennym sytuacjom. Lubię balansowanie na pograniczu, zabłocić się, wisieć na linie, wspinać się, pokonywać bariery lęku, przesuwać granice, dostarczać sobie nowych wrażeń.

Masz jakieś inne hobby poza sportową aktywnością?

Obecnie sport jest największą pasją w moim życiu ale pasjami również o nim piszę na swoim blogu – www.flyingshoes.pl i dedykowanej dla bloga stronie na FB: <https://www.facebook.com/mflyingshoes> Pisanie to taka forma ekshibicjonizmu a także możliwość podzielenia się z szerszą publiką swoimi metodami, praktykami czy filozofią.

Poza pisaniem i sportem – oddaje się innym czynnościami twórczym – projektuję i wytwarzam biżuterię srebrną.

Twoim zdaniem, co będzie kluczem do ukończenia Runmageddonu, dobre bieganie czy silne ręce i ogólna sprawność fizyczna?

Kluczem do ukończenia Runmageddonu będzie doskonały balans – między zaprawą fizyczną a siłą ducha. Bardzo wiele siły tkwi w głowie, która potrafi nas prowadzić nawet wtedy, gdy

fizyczne siły zaczynają odpuszczać. Nie zdajemy sobie sprawy jak wielką moc mają nasze myśli – nie tylko w sporcie ale w pokonywaniu wyzwań i trudności na co dzień.

Czym zajmujesz się na co dzień?

Na co dzień prowadzę 1 osobową działalność artystyczną, piszę bloga i wychowuję 3 dzieci.

Od czterech lat nie przespałam całej nocy, rozwiązywanie niejednokrotnie trudnych sytuacji, czuwanie nad dziećmi, przechodzenie ich chorób, następujących po sobie okresów buntów 3, 5 i 15 latka – to jest dopiero hardcore!

Jakie masz plany sportowe po Runmageddonie? Jakie wyzwania?

W 2015 roku planuję przebiec pierwszy maraton. Ale zanim to nastąpi chciałabym dalej doskonalić się w street workout a moim głównym celem treningowym jest osiągnięcie takiej siły aby wykonać flagę.

Czy poleciałabyś udział w tak ekstremalnym wyzwaniu swoim znajomym?

Oczywiście, że tak. Uważam, że biegi ekstremalne są doskonałą okazją aby wyzwolić w sobie dziecko, sprostać wyzwaniu a jednocześnie nabrać pokory do siebie i świata.

Myślisz, że kobiety powinny startować w takich siłowych zawodach?

Oczywiście, że tak! Zwłaszcza dlatego, że mają inny stopień wytrzymałości psychicznej. Myślę, że kobieta jest bardziej waleczna i będzie próbować do końca, a nie jest powiedziane, że zwycięża tu wyłącznie siła – często ważna jest gibkość, rozciągnięcie – których panom często brakuje, no i głowa właśnie. Myślę, że warto podjąć taką próbę – chociażby po to aby łamać stereotypy słabej płci a nade wszystko dla nas samych. Jak przejdiesz taką próbę – być może kiedyś znajdzie to przełożenie w codziennym życiu. Pomyślisz wtedy, że nie ma takich ścian, których nie można przeskoczyć – a skoro tak to nie ma takich trudności, których nie można pokonać. Wystarczy tylko odrobina dystansu, cierpliwości i wiary w siebie – zarówno w biegu jak w i w życiu. Mam nadzieję, że uda mi się sprostać temu wyzwaniu ale najważniejsza dla mnie jest dobra zabawa, towarzystwo pozytywnie zakręconych ludzi a priorytetem jest zdrowie. Trzeba mieć w sobie odwagę aby wycofać się z biegu w sytuacji obiektywnie zagrażającej naszemu zdrowiu. Zwycięża ten, kto słucha swojego ciała – nie zawsze ten, kto za wszelką ceną dobiega do mety.

Dziękuję za rozmowę.

Grzegorz Dulnik

